

Firul timpului

Luca Daniel

Aștept și azi ninsorile să vină,
Să-mi cadă peste gândurile toate...
Eu să te prind ușor de mână
Să trecem dincolo de noapte.

Să rupem firul timpului desculț,
Să-l împărțim egal, la doi...
Să-i cerem vieții doar un colț
Dintr-o iubire scrisă de-amândoi.

Plâng vânturile care fug în zori
Și trec prin părul toamnei despletit,
Aș vrea să regăsim aceleași flori,
Dar primăverile ne-au părăsit.

Când vrăbii zgribulite de uitare
Privesc ramuri stinghere fără frunze,
Noi rătăcim cu ochii-n depărtare
Și-o lacrimă ne mângâie pe buze.

Nu cred că voi putea să mai șoptesc,
Cuvintele mi-au înghețat nefericite.
De-ai spune tu firavul... „te iubesc!”,
Azi am păși prin vara cea fierbinte.

Dar toamna pleacă-n nori de fum
Prin cerul sufletelor fără nume,
Eu am s-aștept iubirea pe un drum
Și primii fulgi de nea de peste lume.